

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 1026/25
30.5.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ирене Трифуновић Радуловић, председника већа, Марине Бркић и Иде Никитовић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Миленко Малешевић, адвокат из Београда-Рушањ, Ослобођења 77, против тужених ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ... и ЖЖ из ..., чији је пуномоћник Лазар Крстић, адвокат из Београда, Миријевски булевар 22/17, ради утврђења, одлучујући о жалбама тужилаца и тужене ЖЖ, изјављеним против пресуде Другог основног суда у Београду П 2699/22 од 19.04.2024. године, која је исправљена решењем тог суда П 2699/22 од 13.12.2024. године, у седници већа одржаној 30.05.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе тужилаца и тужене ЖЖ и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Другог основног суда у Београду П 2699/22 од 19.04.2024. године, која је исправљена решењем тог суда П 2699/22 од 13.12.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене ЖЖ за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 2699/22 од 19.04.2024. године, која је исправљена решењем тог суда П 2699/22 од 13.12.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, па је утврђено да су тужиоци са по 1/2 идеалног дела, власници катастарске парцеле ..., површине 10,44 ара, уписане у Лист

непокретности ... КО ..., што су тужени дужни признати и трпети да тужиоци ово своје право, на основу ове пресуде, упишу у катастар непокретности. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да су тужиоци и то сваки са по 134/410 идеалног дела, корисници катастарске парцеле ..., површине 4,10 ари, уписане у Лист непокретности ... КО ..., што су тужени дужни признати и трпети да тужиоцу ово своје право, на основу ове пресуде, упишу у катастар непокретности, као неоснован. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене пресуде жалбу су благовремено изјавили тужиоци и то против одлуке из става другог изреке из свих законских разлога и тужена ЖЖ, против одлуке из става првог и трећег изреке, како то произлази из жалбених навода, из свих законских разлога.

Испитујући правилност пресуде, применом одредбе члана 386 и 402 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 са изменама и допунама), другостепени суд је оценио да су жалбе тужилаца и тужене ЖЖ неосноване.

У поступку пред првостепеним судом нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1-3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку на које апелациони суд пази по службеној дужности, док се у жалби тужилаца неосновано указује на битну повреду из тачке 12 наведене законске одредбе. Изрека побијане пресуде је јасна и разумљива, није противречна изнетим разлозима о битним чињеницама, који су јасни и потпуни, те се њена законитост и правилност могу испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, на катастарској парцели ..., површине 10,44 ара, уписани су као сувласници тужена ВВ, рођена ..., која је правни следбеник сада покојне ЗЗ, тужени ГГ, те тужене ДД, ЋЋ и ЕЕ, као правне следбенице сада покојног ИИ и тужена ЖЖ, која је заједно са туженим ГГ правни следбеник сада покојног ЈЈ. На катастарској парцели ..., површине 4,10 ари наведени тужени су уписани као сукорисници.

Тужиоци су као купци 18.05.1990. године са ЗЗ, ИИ и ВВ, рођеном ..., закључили уговор о продаји и куповини непокретности, који је за предмет имао купопродају 1320/4779 идеалног дела права коришћења катастарске парцеле ... КО ..., односно дела ове парцеле у површини од 13,20 ари, при чему потписи уговарача на овом уговору нису оверени од стране суда. С обзиром да је након тога дошло до цепања наведене парцеле, исти уговарачи су 15.12.1992. године закључили и судски оверили уговор о продаји и куповини у коме је као предмет купопродаје означена цела катастарска парцела...површине 10,51 ар са започетом кућом на њој. Према наводима тужених ВВ, ГГ и ДД, искључиви власник катастарске парцеле ... некада је био КК, који је умро 1970. године и који је иза себе оставио синове ЈЈ и ЉЉ, чији су синови ГГ и ИИ фактички извршили деобу парцеле ... ГГ је свој део продао 1980. године, а ИИ свој део који чине спорне парцеле, продао тужиоцима 1990. године. С обзиром да су наследници покојног ЉЉ били супруга ЗЗ, син ИИ и ћерка ВВ, сво троје су означени као продавци у купопродајном уговору.

Првостепени суд је имао у виду да су купопродајни уговори које су тужиоци закључили са правним следбеницима покојног ЉЉ 1990. године и 1992. године ништави и то оба из разлога што Законом о грађевинском земљишту (“Службени гласник СРС”, бр. 23/90) који је био на снази у време њиховог закључења, није био дозвољен промет градског грађевинског земљишта, већ је право коришћења тог земљишта било могуће пренети само на брачног друга, потомке, усвојенике, родитеље и усвојоце, који ова права нису могли пренети правним послом на друга лица, а уговор од 1990. године и због недостатка форме. Међутим, из њихове садржине несумњиво произлази да су тужиоци ступили у посед купљене парцеле 1990. године, при чему је део тог земљишта касније формиран као катастарска парцела ...

Тужиоци су од 1990. године у несметаној државини катастарске парцеле ..., те је првостепени суд оценио да су се на њиховој страни стекли услови из члана 28 Закона о основама својинскоправних односа за стицање својине одржајем. Имајући у виду дужину трајања њихове несметане државине, тужиоци су савесни држаоци, јер су оправдано сматрали да наведену непокретност држе као своју, на шта посебно указује чињеница да та непокретност није била предмет расправљања у оставинским поступцима који су вођени након смрти правних претходника тужених. Такође, ниједан од изведених доказа не упућује да су тужени и њихови правни претходници, као земљишнокњижни сувласници, предузели било какву радњу у циљу вршења свог права. Како је поред савесности, у конкретном случају испуњен и други услов за стицање својине одржајем, а то је дужина трајања државине, јер је од ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о основама својинскоправних односа (“Службени лист СРЈ”, бр. 29/96), којим је брисан члан 29, а којим је било прописано да се на ствари у друштвеној својини право својине не може стећи одржајем, односно од 1996. године до дана подношења тужбе 01.08.2022. године, протекао рок од 20 година, прописан чланом 28 Закона о основама својинскоправних односа, суд је усвојио тужбени захтев у делу који се односи на катастарску парцелу ... КО ...

Тужиоци нису доказали да остатак купљеног земљишта, чија површина представља разлику између површине катастарске парцеле... и укупне површине купљеног земљишта од 13,20 ари, припада катастарској парцели... КО ..., односно нису доказали да су у државини дела те парцеле и у којим мерама и границама, те је суд применом члана 231 ЗПП, у односу на ову парцелу одбио тужбени захтев тужилаца.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио материјално право приликом доношења одлуке, дајући за своју одлуку јасне и довољне разлоге, које у свему прихвата и овај суд.

Неосновани су жалбени наводи тужилаца да су тужени признали тужбени захтев и да приликом одлучивања само треба умањити за део онога ко није признао, а остало усвојити. Одредбом члана 211 ЗПП прописано је да нужно супарничарство постоји ако по закону или због природе правног односа тужбом морају да се обухвате сва лица која су учесници материјалноправног односа (став 1). Ако сва лица из става 1. овог члана нису обухваћена тужбом као странке, суд ће да одбије тужбени захтев као неоснован (став 2). О нужном супарничарству суд води рачуна по службеној дужности (став 3).

Тужени су нужни супарничари, што значи да сви морају бити обухваћени тужбом, као што и јесу и спор се решава једном пресудом, подједнако према свима, те је искључена могућност доношења различитих пресуда према појединим супарничарима.

Правилно је првостепени суд, супротно жалбеним наводима тужилаца, одбио захтев тужилаца који се односи на катастарску парцелу ..., али не како то тужиоци у жалби указују да је у том делу одбијен њихов захтев, јер нису доказали да су корисници. Наиме, правилно првостепени суд закључује да тужиоци нису доказали да остатак купљеног земљишта, чија површина представља разлику између површине катастарске парцеле ... и укупне површине купљеног земљишта од 13,20 ари, припада катастарској парцели ...КО ..., као ни да су у државини дела те парцеле и у којим мерама и границама.

Из списка предмета произлази да је тужена ЖЖ у жалби први пут истакла приговор недостатка пасивне легитимације. Како приговор недостатка пасивне легитимације представља материјалноправни приговор, не може се у складу са чланом 372 ЗПП, први пут истицати у жалбеном поступку.

Поред тога, неосновани су жалбени наводи тужене ЖЖ да иза њеног покојног супруга ЈЈ никада није вођен оставински поступак с обзиром да је првостепени суд извео доказ читањем допунског решења о наслеђивању јавног бележника ... УПП 473-2019 од 09.01.2023. године, према коме су на заоставштини иза пок. ЈЈ оглашени за наследнике супруга оставиоца ЖЖ и брат оставиоца ВВ, са по 1/2 идеалног дела.

Жалбени наводи тужене ЖЖ којима се указује да није јасно на основу чега је првостепени суд утврдио идентитет између парцела на којој је утврдио да тужиоци имају право својине и парцела које су биле предмет уговора о купопродаји, нису основани. Наиме, тужиоци су као купци, са ЗЗ, ИИ и ВВ, рођеном ..., као продавцима, 15.12.1992. године закључили уговор о продаји и куповини непокретности који за предмет има катастарску парцелу ... са започетом кућом на њој.

Остали наводи жалби су били предмет оцене, али како нису од значаја за доношење другачије одлуке нису посебно образлагани.

Одлука о трошковима парничног поступка донета је правилном применом члана 153 ЗПП, па се правилност донете одлуке жалбеним наводима не доводи у сумњу.

Из изложених разлога, применом одредбе члана 390 ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке пресуде.

Имајући у виду да тужена ЖЖ није успела у другостепеном поступку, применом члана 165 у вези члана 153 став 1 ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке пресуде.

Председник већа-судија
Ирена Трифуновић Радуловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић